

ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ - ਨੰਬਰ ਪੰਦਰਾਂ

Jeff Pippenger

2025-12-21

ਨੰਬਰ ਪੰਦਰਾਂ

ਮੈਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਯੇਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਚਾਰ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਆਸ ਲਈ, ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਾ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਯੇਏਲ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਬਾਗ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕੜੀ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਨਿਸਚਿਤ ਜਾਣ ਲੈ ਕਿ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਦੁੱਖ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੌਮ ਦੀ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਨਿਆਂ ਕਰਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਕੋਲ ਚਲਾ ਜਾਵੇਂਗਾ; ਤੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਬੁੱਢਾਪੇ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਦਫਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁੜ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਮੋਰੀਆਂ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉਤਪੱਤੀ 15:13-16.

ਇਹ ਅੰਸ਼ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਮੂਸਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨਾਸ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਕੇ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਦਾ ਗੀਤ ਆਰੰਭ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੀ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਪਤਰਸ ਦੀ "ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪੀੜ੍ਹੀ" ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੀ "ਅਦਭੁੱਤ ਜੋਤਿ" ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀਗਤ ਸਮਕੱਖ ਇੱਕ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਯੂਹੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ "ਬੁਲਾਏ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ।"

9/11 ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਏ ਗਏ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਲੇਵੀ ਆਰੇਨ ਅਤੇ ਯਰੋਬਾਮ ਦੀਆਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਵਾਲੀਆਂ ਬਗਾਵਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮਲਾਕੀ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਸੁੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਲੇਵੀ ਹਨ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਇਕ ਉਡੇਲ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਸੰਪੰਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮੂਸਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਰੇਖਾਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਆਲਫਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਨੌਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਚੋਟੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਥਾਪਿ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਅ ਮੂਸਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ, ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਧਿਕ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ। ਮੂਸਾ ਆਲਫਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਓਮੇਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਸੰਖਿਆ "22" ਹੈ ਅਤੇ ਆਲਫਾ ਸੰਖਿਆ "1" ਹੈ।

ਮੂਸਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਛੁਟਕਾਰਾ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਰਬਤ੍ਰ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਜਨਮ ਵੇਲੇ ਨੀਲ ਦੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਨੂਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨੂਹ ਅਤੇ ਕਿਸਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਲੇ ਉਹ ਅੱਠ ਜਣਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਵਿੱਚ ਯਹੋਸ਼ੂਆ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸੇ ਥਾਂ

ਉੱਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਮੂਸਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੀਲ ਦਰਿਆ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਸ ਦੀ ਉਹ ਅਭਿਸ਼ੇਕਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦੇਵੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਬੁੰਦਾਂ ਸਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਪੰਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪੂਰਾ ਉੱਡੇਲਿਆ ਜਾਣਾ ਨਾ ਹੋਇਆ।

ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਾਅਦੇਵਾਲੀ ਵਾਚਾ ਨੂਹ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਕੌਮ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਵਾਅਦੇਵਾਲੀ ਵਾਚਾ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਮੂਸਾ, ਜੋ ਅਲਫਾ ਸੀ, ਯਿਸੂ, ਜੋ ਓਮੇਗਾ ਹੈ, ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜੋ ਆ ਕੇ "ਬਹੁਤਿਆਂ" ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰੇਗਾ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਕੌਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਵਜੋਂ ਮੂਸਾ ਦਾ ਜਨਮ ਨੂਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਾਚਾ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੰਦਰਧਨੁਸ਼ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਉਸ ਵਾਚਾ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਕੌਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖਤਨਾ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਦੀ ਵਾਚਾਤਮਕ ਸੇਵਾ "ਬਹੁਤਿਆਂ" ਨਾਲ ਸੀ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਕੌਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ ਉਸ ਮਿਲੀ-ਜੁਲੀ ਭੀੜ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਨਾ ਰਹਿੰਦੇ।

ਮੂਸਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਭਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ 'ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਜਲਾਂ' ਦੇ ਸਮੂਹ ਮੱਧ ਵਿੱਚ, ਯਰਦਨ ਨਦੀ ਉੱਤੇ ਬੇਥਾਬਰਾ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ-ਸਬੰਧੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ—ਉਸ ਹਫ਼ਤੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ—ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਪ੍ਰਚੁਰ ਵਰਖਾ-ਛਮਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੀਂਹ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬੁੰਦਾਂ ਫੁਕੀਆਂ। ਮੂਸਾ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਤੱਕ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰੇਖਾ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਜਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਿੱਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਗਵਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਰਸਾਈ। ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਪਰ ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਮੱਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜੇ ਉਹ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣਨ, ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਮਨਾਏ ਨਾ ਜਾਣਗੇ।' Luke 16:31.

"ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਆਦਮ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਿਤਾਮਹਾਂ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਉੱਧਾਰਕਰਤਾ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਓਸੇ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਅਤੀਤ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸੋਭਾ ਨਾਲ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਚਰਜ-ਕਰਮ ਉਸ ਦੀ ਦਿਵਿਆਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਬਲਵਾਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।" The Desire of Ages, 799.

ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਬਾਰੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ "ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ," ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਚਾਹੇ ਉਹ ਪੁਰਾਣਾ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਲੜੀਆਂ "ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਗਵਾਹੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ "ਆਵਾਜ਼" ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲਿਖਿਤ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਯੋਏਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨਾਲ ਅਨੁਸਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਰਕਾਸ਼ਕ ਯੂਹੰਨਾ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ "ਆਵਾਜ਼" ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਇਹ "ਆਵਾਜ਼" "ਆਦਮ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ" ਲੈ ਕੇ ਅੱਗੇ ਤੱਕ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਮੁੜਿਆ ਜਿਹੜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੁੜ ਕੇ ਮੈਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸੱਤ ਦੀਵੇਦਾਨ ਵੇਖੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:12.

ਇਹ ਆਯਤ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਛੋੜਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੀ ਆਯਤ ਤੱਕ ਯੂਹੰਨਾ ਉਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤਮੁਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਰਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਅੱਗੇ ਯੂਹੰਨਾ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁੜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਮੁੜਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਸਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਧੁਨੀ ਸੁਣੀ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਰਗੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ; ਅਤੇ, ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇ; ਅਰਥਾਤ ਅਫ਼ਸੁਸ, ਅਤੇ ਸਮੁਰਨਾ, ਅਤੇ ਪਰਗਮੁਸ, ਅਤੇ ਬੁਆਤੀਰਾ, ਅਤੇ ਸਰਦਿਸ, ਅਤੇ ਫਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਆ, ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਕੋਲ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 1:10, 11.

ਯੂਹੰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦਾ ਤੁਰਗੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਓ—ਉਹ ਰਾਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕ ਤੁਰਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੀ ਤੁਰਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ—ਉਹ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਰਾਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਦੀਵੇਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਦਿਸਿਆ, ਜੋ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਲੰਮੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕਮਰਬੰਦ ਨਾਲ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਲ ਉੱਨ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ, ਹਾਂ, ਬਰਫ਼ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ ਦੀ ਲੋਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਖ਼ਾਲਿਸ ਪਿੱਤਲ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਤਪੇ ਹੋਏ ਹੋਣ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤਿਆਂ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਧੁਨ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਦੇਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:13-16।

ਬਾਰਹਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਮੁੜ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਉਸ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਯਸਾਇਆਹ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਗੰਭੀਰ ਆਤੁਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉਸ ਮੌਕੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਯੂਹੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਗਈ।' ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਹੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸੁਣਾਏਗੇ।"

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰ ਉਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਫੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚੇ ਮਨੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ [ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ], ਅਤੇ ਬੇਦੀ ਤੋਂ ਲਿਆ ਇਕ ਜਿਉਂਦਾ ਅੰਗਾਰ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੋਹ ਸਕਦਾ ਹੈ [ਯਸਾਯਾਹ], ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਕਪਟੂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਅਦਭੁੱਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪਰਿਪੂਰਣ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਹਕਲਾਉਦੀ ਜੀਭ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ [ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਹੋਰ ਜੀਭ], ਅਤੇ ਡਰਪੇਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਨਿਡਰ

ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਬਲਵਾਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਸੁੱਧਤਾ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰਨ [ਮਲਾਕੀ ਦੇ ਲੇਵੀ], ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਐਸੀ ਨੇੜਲੀ ਸੰਗਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਉਡੇਲੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਭਾਗੀ ਹੋਣ।" Review and Herald, July 20, 1886.

ਜਿਸ ਦਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਮੁੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ "ਬਹੁਤਿਆਂ ਜਲਾਂ" ਦੀ ਧੁਨ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਬਹੁਤਿਆਂ ਜਲਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਸੱਤ ਤੋਂ ਨੌਂ ਤੱਕ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ 1798 ਵਿੱਚ ਅਣਮੁਹਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ, 1989 ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦਸ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਤੱਕ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਣਮੁਹਰਿਆ ਗਿਆ। 1798 ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ 1989 ਹਿੱਦੇਕੋਲ ਦਰਿਆ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ।

"ਜੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਦਰਸ਼ਨ ਉਸ ਨੇ ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੱਦੇਕੋਲ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਸ਼ਿਨਾਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਨਦੀਆਂ ਹਨ, ਵੇਖੇ ਸਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਘਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ।" Testimonies to Ministers, 112.

ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅਲਫਾ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਓਮੀਗਾ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਕੜੀ ਹੈ। "ਯਰਦਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ 'ਉਤਰਣ ਵਾਲਾ' ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਸੀਹ, 'ਮਹਾਨ ਉਤਰਣ ਵਾਲੇ,' ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਮਨ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ: ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਜਤਾਉਣ ਦੀ ਵਸਤੂ ਨਾ ਸਮਝਿਆ; ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਨਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਦਾਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੱਕ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਿਆ, ਹਾਂ, ਸਲੀਬ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ। ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:5-9.

ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ—'ਉਹ ਮਹਾਨ ਉਤਰਣ ਵਾਲਾ'; ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੀਗਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦਾ ਬਾਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਪਾਣੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਕੇਵਲ ਮੁੜ ਕੇ 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼' ਸੁਣੇ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੇ ਆਵਾਜ਼ ਉਹ ਸੁਣਨਗੇ, ਉਹ ਹੈ—ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼। ਨੂਹ ਦੇ ਜਲ-ਪਰਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਈਸਵੀ ਸੰਨ 70 ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਤੱਕ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਪਾਣੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਲਈ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ—ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ—ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪਾਣੀ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਓਸ ਅਤੇ ਬਰਫ਼ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰਮੇਨ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਦੇ ਉੱਪਰੀ ਜਲ-ਸਰੋਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਦਾਉਦ ਦਾ ਦਰਜਿਆਂ ਦਾ ਗੀਤ। ਵੇਖੋ, ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਸੁਖਦਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਭਰਾ ਇਕਤਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਵੱਸਣ! ਇਹ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਕੀਮਤੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੇ ਤੇਲ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜੋ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਵਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਰਥਾਤ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਘੇਰ ਤੱਕ ਉਤਰ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਹਰਮੇਨ ਦੀ ਓਸ ਵਰਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਓਸ ਵਰਗਾ ਜੋ ਸਿਓਨ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਉਤਰੀ: ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਲਈ ਜੀਵਨ। ਜ਼ਬੂਰ 133:1-3.

ਉਹ ਜਲਧਾਰਾਵਾਂ ਪਾਨ ਦੀ ਗੁਫਾ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ—ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਰੋਵਰ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ 11:13-15 ਦੇ ਪਾਨਿਯੂਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਗੁਫਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਸਰਿਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਦੇ ਮੂਲ-ਸਰੋਤ ਪਾਨ ਦੀ ਗੁਫਾ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸਰੋਵਰ ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਜਲਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹਰਮੇਨ ਪਹਾੜਾਂ

ਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਪਾਤਾਲ ਦੇ ਫਾਟਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋਣਗੇ। ਮੱਤੀ 16:18.

“ਹਰਮੇਨ” ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਵਿੱਤਰ, ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ, ਸਮਰਪਿਤ, ਜਾਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ,” ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਜਲ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ “ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕਾਂ” ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ—ਉਹ ਉਪਾਧੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਨ ਦੀ ਗੁਫਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਸੀਮੇਨ ਬਰਯੋਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਪਤਰਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਸੀਮੇਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਉਹ ਜੋ ਸੁਣਦਾ ਹੈ,’ ਅਤੇ ਬਰਯੋਨਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਕਬੂਤਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।’ ਸੀਮੇਨ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਤਰਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ 144,000 ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਪਨਿਯੁਮ ਵਿੱਚ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤੇਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਆਯਤਾਂ ਹਨ।

ਹਰਮੇਨ ਦੇ ਜਲਾਂ ਤੋਂ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ—ਉਹ ਮਹਾਨ ਉਤਰਣਹਾਰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਓਸ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਸਲੀਬ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਉਤਰਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਦਾ ਤਟ-ਖੇਤਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸਤਹੀ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਜਲ-ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਉਤਰਿਆ। ਜੀਵਨ ਦੇ ਜਲ ਤੋਂ ਮੌਤ ਦੇ ਜਲ ਤੱਕ, ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਸਲੀਬ ਤੱਕ ਦੇ ਉਤਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ। ਬਾਬਲ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਬਹੁਤਿਆਂ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਫ਼ਰਾਤ ਦਾ ਪਾਣੀ ਸੁੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੂਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਰਸੀਸ਼ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਉਹ ਵਾਚਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਫ਼ਰਾਈਮ ਦੇ ਮਤਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਝੂਠਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਲੁਕ ਗਏ ਸਨ, ਪਾਪਾਈ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉੱਛਾਣੇ ਹੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ “ਸ਼ਿਨਾਰ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਦਰਿਆਵਾਂ” ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦਜਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਾਤ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਲਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸਰਾਗ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਤੱਕ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਨਦੀ ਹਨ।

ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਨਦੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹਿੱਡੇਕੇਲ ਹੈ; ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅੱਸੂਰ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਵਗਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਨਦੀ ਫ਼ਰਾਤ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ 2:14.

ਹਿੱਡੇਕੇਲ ਟਾਈਗ੍ਰਿਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਯੂਫ਼ਰੇਟਿਸ ਯੂਫ਼ਰੇਟਿਸ ਹੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਆਧੁਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨ ਅਸਹਿਮਤ ਹਨ। ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਲਾਈ ਕੋਈ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਕੇਵਲ ਫ਼ਾਰਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮਨੁੱਖ-ਨਿਰਮਿਤ ਜਲ-ਨਾਲਾ ਸੀ, ਸ਼ਿਨਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਉਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਿਨਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਕੇਵਲ ਦੋ ਹੀ ਨਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ ਟਾਈਗ੍ਰਿਸ ਅਤੇ ਯੂਫ਼ਰੇਟਿਸ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੱਡੇਕੇਲ “ਸ਼ਿਨਾਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਨਦੀਆਂ” ਸਨ।

ਪਾਣੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਬਚਨ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਨੂਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਉਹ ਦੋ ਦਰਸ਼ਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, “ਸ਼ਿਨਾਰ ਦੇ ਦੋ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆਵਾਂ” ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ

ਜਲਦੀ ਹੀ ਘਟਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਟਾਈਗ੍ਰਿਸ ਅਤੇ ਯੂਫ਼ਰੇਟਿਸ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉਸ ਵਾਚਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਲਫਾ ਮੂਸਾ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਵਾਚਾ ਓਮੇਗਾ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟ ਕੀਤੀ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਟਾਈਗ੍ਰਿਸ ਅਸੀਰੀਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਫ਼ਰਾਤ ਬਾਬਲ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹ ਦੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੰਦੀਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਇਸਰਾਏਲ ਇਕ ਖੰਡਿਤ ਭੇਡ ਹੈ; ਸਿੰਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਬੂਕਦਰੇਜ਼ਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੇੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 50:17।

ਅੱਸੂਰ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਵੈਰੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉੱਤਰ ਦੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਰਾਜੇ—ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ—ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜੋ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਾਂਸਕ੍ਰਿਤਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਭਰੀਆਂ ਸਨ; ਪਰ ਅੱਸੂਰ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜਕਲਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਲੀਸੀਆਈ ਕਲਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਕੁਝ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਰਾਜਕਲਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਕਲੀਸੀਆਈ ਕਲਾ ਦਾ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੱਸੂਰ, ਬਾਬਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਰਾਜਕਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਬਲ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਆਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆਈ ਕਲਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਸੂਰ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੋਂਦਿਆ। ਅੱਸੂਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਟਾਈਗ੍ਰਿਸ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦਾ ਯੂਫ਼ਰੇਟਿਸ ਨਾਲ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਯੂਫ਼ਰੇਟਿਸ ਦੇ ਸੁੱਕ ਜਾਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪੂਰਬ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਰੇਸ਼ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਡਿਗਾਉਣ ਲਈ ਯੂਫ਼ਰੇਟਿਸ ਦਾ ਰੁਖ ਮੋੜਿਆ ਸੀ। ਬਾਬਲ ਯੂਫ਼ਰੇਟਿਸ ਹੈ; ਅੱਸੂਰ ਟਾਈਗ੍ਰਿਸ ਹੈ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੌਰਾਨ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜਿੱਤ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੜ੍ਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਸੂਰ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਮੇਸੋਪੋਟਾਮੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਧਰਤੀ।' ਇਹ ਦੇ ਦਰਿਆ ਉਸ ਉੱਤਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਭਟਕੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕਰਕੇ ਤਾੜਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਲਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ "ਪਦਾਨਾਰਾਮ" ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਦਸ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸਹਾਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਰਿਬਕਾਹ ਦੀ ਰਕਤ-ਵੰਸ਼ੀ ਜੜ੍ਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਯਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸਹਾਕ ਨੇ ਪਦਨਾਰਾਮ ਦੇ ਸੀਰੀਆਈ ਬੇਬੂਏਲ ਦੀ ਧੀ, ਲਾਬਾਨ ਸੀਰੀਆਈ ਦੀ ਭੈਣ ਰਿਬਕਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਬਣਾਇਆ, ਤਦ ਉਹ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ।

ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਮੂਸਾ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਾਦੇਸ਼, 1863 ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਹਾਕ ਦਾ ਵਿਵਾਹ ਇੱਕ ਵਾਚਾਕਤਮਕ ਵਿਵਾਹ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਜੋ 1863 ਹੈ, ਜੋ ਕਾਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਲੀ

ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਚਾਕਤਮਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਰਿਬਕਾਹ ਇੱਕ ਸੀਰੀਆਈ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਲਾਬਾਨ ਸੀਰੀਆਈ ਦੀ ਭੈਣ ਸੀ, (ਜਿਸ ਨੇ ਵਾਚਾਕਤਮਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸਹਾਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯਾਕੂਬ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।)

ਬੇਬੂਏਲ ਦਾ ਅਰਥ 'ਉਜਾੜ ਦਾ ਘਰ' ਜਾਂ 'ਉਜਾੜਨ ਵਾਲਾ' ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰਿਬਕਾਹ "ਉਜਾੜਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਘਰ" ਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਸੀਰਿਆ ਦਾ ਅਰਥ ਉੱਚਭੂਮੀ ਅਤੇ ਪਠਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਦਨਾਰਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਮੇਸੋਪੋਟਾਮਿਆ, ਅਥਵਾ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ। ਰਿਬਕਾਹ ਸੀਰੀਆ ਦੀ ਉਸ ਰਕਤ-ਵੰਸ਼ੀ ਰੋਖਾ ਤੋਂ ਸੀ ਜੋ ਮੇਸੋਪੋਟਾਮਿਆ ਦੀ ਉਸ ਉੱਚਭੂਮੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਜੋ 'ਅੱਸੂਰ ਦੇ ਟਾਈਗਰਿਸ' ਅਤੇ 'ਬਾਬਲ ਦੇ ਯੂਫ਼ੇਟਿਸ' ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਭੇੜਾਂ ਨੂੰ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਉਜਾੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਘਰ ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਰਿਬਕਾਹ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਕੋਈ ਯਾਦਚਿਕ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਦਨਾਰਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਦਰਿਆ—ਜੋ ਉੱਤਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਫਣਦੇ ਸੈਲਾਬ ਵਾਂਗ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਉਤਪੱਤੀ 25:20 ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਰਾਨੀ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਤਦੋਂ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਾਕੂਬ ਏਸਾਊ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮੇ ਲਾਬਾਨ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅਗਲੇ ਵਾਚਾਕੀ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ 25:20 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਅਰਸਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅੰਤ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅੰਤ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਅਰਸੇ 1798 ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਵਿਆਹ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਯਾਕੂਬ ਨੇ 25:20 ਦੇ ਦੋ ਅਰਸਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਵਰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆ ਗਿਆ।

ਕੀ ਮਸੀਹ ਨੇ ਫਿਰ ਲੇਆਹ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕਲਾਂਤ,' ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਰਾਹੇਲ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਚੰਗੀ ਯਾਤਰੀ?' ਲੇਆਹ ਅਤੇ ਰਾਹੇਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ—ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਜੋ 'ਥੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ' ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਯਾਕੂਬ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਉੱਤੇ 'ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।'

"ਰਾਹ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਜੇਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ 'ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ' ਸੀ। ਇਹ ਜੇਤ ਸਾਰੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਰਹੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਠੋਕਰ ਨਾ ਖਾਣ।"

"ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾਈ ਰੱਖਦੇ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਗੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੁਝ ਥੱਕ ਗਏ, ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੁੰਦੇ। ਤਦ ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾਮਈ ਸੱਜੀ ਭੁੱਜਾ ਉੱਪਰ ਉਠਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭੁੱਜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੇਤ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ ਜੋ ਆਗਮਨ-ਦਲ ਉੱਤੇ ਲਹਿਰਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠਦੇ, 'ਅਲੇਲੂਯਾ!' ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਅਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀ ਜੇਤ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀ ਜੇਤ ਬੁੱਝ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਪੂਰਨ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾ ਗਏ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਹਟ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਹ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਏ।" Early Writings, 15.

1844 ਵਿੱਚ, ਫ਼ਿਲਾਡੈਲਫ਼ੀਆਈ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਰਾਹੇਲ ਅਤੇ ਲੇਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਹੇਲ ਉਸ ਵਰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੱਕ ਦੇ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਲੇਆ ਦਾ ਵਰਗ ਥੱਕ ਗਿਆ। ਤਦ ਉਹ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ

ਦੂਤ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਠੀਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਿੱਥੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ।

ਵਿਆਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਵਿਆਹ 1846 ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। 1849 ਅਤੇ 1850 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ। ਹਬੱਕੁਕ ਦੀ ਦੂਜੀ ਤਖਤੀ ਤਦ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੈੱਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਸਾ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸੈੱਟ ਤੋੜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤਖਤੀਆਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੈੱਟ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1850 ਦੇ ਚਾਰਟ ਨੇ 1843 ਵਾਲੇ ਚਾਰਟ ਦੀ ਥਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ 1850 ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਵਾਚਾ ਦੀ ਦੁਲਹਨ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਪਰਖ ਕਾਦੇਸ਼ ਅਤੇ 1863 ਵੱਲ ਜਾਰੀ ਰਹੀ।

1856 ਵਿੱਚ, ਹਿਰਾਮ ਐਡਸਨ ਦੀ ਕਲਮ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਰ ਜਲ ਆਇਆ। “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਉੱਤੇ ਜੋ ਰੌਸ਼ਨੀ ਐਡਸਨ ਦੀ ਕਲਮ ਰਾਹੀਂ ਆਈ, ਉਹੀ ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਹ ਦੇ ਦਰਿਆ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹੀ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਦਨ ਦਾ ਬਾਗ਼ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਓਹੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੱਦੇਕਲ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਜਲ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਆਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਾਚਾਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋ ਕੇ ਗੁਜ਼ਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਗ਼, ਜੋ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਓਹੀ ਥਾਂ ਵੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਵਾ ਉੱਤੇ ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੇਮਣਾ ਵੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਚਾਕ ਇਤਿਹਾਸ ਆਦਮ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਾਚਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਉਹ ਵਾਚਾ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਵਾ ਵੱਲੋਂ ਤੋੜੀ ਗਈ ਵਾਚਾ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਾਚਾ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਵੱਢਿਆ ਗਿਆ ਮੇਮਣਾ ਉਸ ਨੰਗੇ ਅਤੇ ਖੋਏ ਹੋਏ ਜੇੜੇ ਲਈ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੇ ਦਰਿਆ ਜੋ ਉਸ ਬਾਗ਼ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਤਾੜਨਾ ਦੀ ਛੜੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।

ਹੇ ਅਸ਼ੁਰੀਏ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਲਾਠੀ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜੇ ਡੰਡਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਹੀ ਪ੍ਰਚੰਡ ਰੋਸ਼ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਪਟੀ ਕੌਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਆਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲੁਟ ਮਾਰ ਲਵੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਾਸਲ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਕੀਚੜ ਵਾਂਗ ਰੱਦ ਦੇਵੇ। ਯਸਾਯਾਹ 10:5, 6।

ਉਹ ਦੇ ਨਦੀਆਂ ਐਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਰਿਬਕਾਹ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਵਾਚਾਤਮਕ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਯਾਕੂਬ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਸੱਤ-ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਅਰਸਿਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ, ਉਹੀ ਦੇ ਨਦੀਆਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਆਖਰੀ ਛੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਨਦੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ-ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਨਦੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਉਸ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ, ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਨਦੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਉਸ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਸਵੇਂ, ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਤੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੱਤਵੇਂ, ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਉਲਾਈ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ, ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਤੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਨਦੀ-ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਤਿੰਨ-ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ—ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ, ਅਰਥਾਤ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ, ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਵੇਖੇ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਲਾਈ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਗਬਰੀਏਲ, ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਸਮਝਾ ਦੇ। ਦਾਨੀਏਲ 8:15, 16.

ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਲਮੋਨੀ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ

ਕਿ ਉਹ ਬਾਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੂਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

“ਜਦੋਂ ਗਬਰੀਏਲ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ, ਤਦ ਨਬੀ ਦਾਨੀਏਲ ਹੋਰ ਅਗਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਕੁਝ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਜੋੜ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ। ‘ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੁਆਦਲੀ ਰੋਟੀ ਨਾ ਖਾਧੀ, ਨਾ ਮਾਸ ਅਤੇ ਨਾ ਦਾਖਰਸ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ.... ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਈਆਂ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੂਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਮਰ ਉਫਾਜ਼ ਦੇ ਖਰੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਬੈਰਿਲ ਪੱਥਰ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਦਿੱਖ ਵਰਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਚਮਕਾਏ ਹੋਏ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇੱਕ ਭੀੜ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਸੀ।”

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਵਰਣਨ ਉਸ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਪਤਮਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੁਣ ਇਕ ਹੋਰ ਸਵਰਗੀ ਦੂਤ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਏ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ।” Review and Herald, February 8, 1881.

ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹਿੰਦਕੇਲ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਜਲ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਲਾਈ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਲ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੰਦਕੇਲ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ” ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਤ “ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ” ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਬਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਲ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ।

ਨਦੀ ਦੇ “ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ” ਜੋ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ “ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਵਾਜ਼” ਸੁਣੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਪਾਣੀ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲੋਂ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਉਲਾਈ ਨਦੀ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਘੁੰਜ ਸੀ।

ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚੌਵੀਹਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਡੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਿੰਦਕੇਲ ਹੈ; ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ

ਸੂਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਮਰ ਉਫਾਜ਼ ਦੇ ਖ਼ਾਲਿਸ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਬੈਰਿਲ ਪੱਥਰ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਖ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਦਿੱਖ ਵਰਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਚਮਕਾਏ ਹੋਏ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਭੀੜ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਸੀ। ...

ਪਰ ਤੂੰ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਅਤੇ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਾ ਦੇ, ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ; ਬਹੁਤੇ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੌੜਣਗੇ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਦ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਹੋਰ ਦੋ ਜਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦੇ ਇਸ ਪਾਸੇ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦੇ ਉਸ ਪਾਸੇ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਜੋ ਸੂਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਜਲਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਕਿਹਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਚਰਜ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਜੋ ਸੂਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਜਲਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਸੁਣਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂਹ

ਖਾਧੀ ਜੇ ਸਦਾ ਜੀਉਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਂ, ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰਨਾ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ; ਤਦ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਹ ਲੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 10:4-6; 12:4-10.

ਸ਼ਿਨਾਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਨਦੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਐਸੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤੀਆਂ ਧਾਰਾਂ ਦੀ ਧੁਨੀ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਨਦੀਆਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ 'ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰ' ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਥੰਮ੍ਹ ਅਤੇ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਇਹ ਦੋ ਨਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਦਲ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਇਹ ਦੋ ਨਦੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਤਾੜਨਾ ਦੀ ਲਾਠੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਰਤਨ ਲੱਭਿਆ, ਜੋ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਰੇਖਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੋ ਨਦੀਆਂ 2520 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਅਸੂਰ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਟਾਈਗ੍ਰਿਸ ਅਤੇ ਯੂਫ਼ੇਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਰਿਬਕਾਹ ਦੀਆਂ ਭਤੀਜੀਆਂ ਲੇਆਹ ਅਤੇ ਰਾਖੇਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਚਾਕਾਰ ਵਿਆਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਇਸਹਾਕ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਤਪੱਤੀ 2520 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ।

ਮਿਲਰ ਨੇ ਕੇਵਲ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਖਿੰਡਾਅ ਨੂੰ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ 1844 ਵਿੱਚ 2300-ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। 1856 ਵਿੱਚ, "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ "ਨਵੀਂ ਮਦਿਰਾ" ਨੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਆਈ ਉਸੇ ਖਿੰਡਾਅ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਖੋਜ ਵਜੋਂ, ਫਰਾਤ ਦਰਿਆ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਲਫਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਆਇਆ। ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦਾ ਪਾਣੀ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨਾਲ ਆਇਆ। ਮਿਲਰ ਦੀ ਅਲਫਾ ਖੋਜ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਸਨ, ਅਤੇ ਹਾਇਰਮ ਐਡਸਨ ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਖੋਜ ਹਿੰਦਕੇਲ ਦਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਸਨ।

2520 ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਦਾ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 1798 ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1798 ਅੱਸੀਰੀਆ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਵਿਖੇਰਾਅ ਦੇ 2520 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੈ। 1844 ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਦਰਿਆ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਬੁਕਐਂਡ ਹਨ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੀਸਰੇ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪੀ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਅਤੇ ਯੂਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਦੋਹਾਂ ਵਜਾਈਆਂ ਗਈਆਂ।

ਫਿਰ ਤੂੰ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਯੂਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਉਣੀ; ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਉਣੀ ਹੈ। ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ 25:9.

ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਦਾ ਵੱਜਣਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ 2300 ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਯੂਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਦਾ ਵੱਜਣਾ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ—ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਨੇ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਝਗੜਾ" ਕਿਹਾ।

ਹਾਂ, ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਤੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁੜ ਕੇ ਹਟ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਮੰਨਣ; ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਪ ਢਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੁੰ ਵੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 9:11

“ਸ਼ਾਪ” ਅਤੇ “ਸਹੁੰ,” ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ “ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ” ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਦਾ “ਸੱਤ ਗੁਣਾ” ਹਨ। ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸਹੁੰ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਲੇਵੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ “ਸੱਤ ਗੁਣਾ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਸ਼ਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਪੁਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੂਸਾ ਉਸ ਸ਼ਾਪ ਨੂੰ “ਵਾਚਾ ਦਾ ਵਿਵਾਦ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤਦ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਦੰਡ ਦਿਆਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਤਲਵਾਰ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਭੇਜਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੈਰੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 26:24, 25.

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਅੱਸੂਰ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਲਿਆਈ ਤਾਂ ਜੋ 723 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ “ਵੈਰੀ ਦੇ ਹੱਥ” ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ “ਦੰਡਤ” ਕਰੇ। ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 677 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ, ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੂਸਾ ਦਾ ਸ਼ਾਪ ਹੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੋਸੋਪੋਟਾਮੀਆ ਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੌਂਦਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਉਸ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਦੀ ਤੇਰਹੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸੈਨਾ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਾਕਾਸ਼ਣ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਨਾਸ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਤੇਰਹੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਦੀਆਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1798 ਅਤੇ 1844 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀਆਂ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਨਾ ਇੱਕ ਦੇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੇਹ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਹੈ। ਉਸ ਅਰਸੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮੰਦਰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗੀ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਟਾਈਗ੍ਰਿਸ ਦਾ ਜਲ 1798 ਤੱਕ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਯੂਫ੍ਰੇਟਿਸ ਦਾ ਜਲ 1844 ਤੱਕ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 12-17 ਅਗਸਤ, 1844 ਨੂੰ ਐਕਸੀਟਰ, ਨਿਊ ਹੈਮਪਸ਼ਾਇਰ ਦੀ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਡੇਲਿਆ ਗਿਆ। ਐਕਸੀਟਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਜਲ ਕਿਲ੍ਹਾ,” ਅਤੇ ਉਸ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ, ਜੋ ਵਾਟਰਟਾਊਨ, ਮੈਸਾਚੂਸੇਟਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੇ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਜਲ ਜੋ ਏਦਨ ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਸਨ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਤਟ ਉੱਤੇ “ਇੱਕ ਜੁਆਰੀ ਲਹਿਰ” ਵਾਂਗ ਫੈਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਉਹ ਭੂਚਾਲ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਜੁਆਰੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ, ਏਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਜਦੋਂ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਏਦਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੂਕੰਪੀ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀਆਂ। ਉਹ ਜੁਆਰੀ ਲਹਿਰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਮੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਲਹਿਰ ਜੋ ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਜਲਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਜਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਸਾਯਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ੇਆਰਯਾਸੂਬ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਤੀਜੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰਲੀ ਨਹਿਰ ਦੇ ਕੰਡ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਮੁਰਖ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ ਇਹ ਉਚਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਹਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਅਸੂਰ ਦੇ ਜਲ, ਰਾਜਾ ਸਨਹੇਰੀਬ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜਲ ਗਰਦਨ ਤੱਕ ਚੜ੍ਹ ਆਵੇਗਾ।

ਫਿਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਸ਼ਿਲੋਅਹ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਹੌਲੇ-ਹੌਲੇ ਵਗਦੇ ਹਨ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਰਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਰਮਲਯਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮੰਨਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਬਲਵਾਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਅਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ, ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਨਾਲੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਢਿਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਵਗ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇਗਾ; ਉਹ ਉੱਫਣ ਕੇ ਪਾਰ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਗਰਦਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੰਖਾਂ ਦਾ ਫੈਲਾਅ ਤੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਨੂੰ ਭਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਹੇ ਇੰਮਾਨੂਏਲ। ਯਸਾਯਾਹ 8:5-8।

ਆਹਾਜ਼ ਨੇ ਉਹ ਜਲ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ "ਭੇਜੇ" ਗਏ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਅੱਸੂਰ ਦੇ ਜਲ ਆਹਾਜ਼ ਵੱਲ "ਭੇਜੇ"। ਆਹਾਜ਼ "ਰਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਰਮਲਿਆਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ" ਦੀ ਸੰਘਬੰਧਤਾ ਵਿੱਚ "ਆਨੰਦ ਮਨਾਇਆ"। ਆਹਾਜ਼ ਰਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਰਮਲਿਆਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ "ਆਨੰਦ ਮਨਾ ਰਿਹਾ ਹੈ"।

ਰੇਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਰਮਲਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦਾ ਰਾਜਾ ਪੇਕਹ ਹੈ, ਯਸਾਇਆਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਨਕਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਮੁਰਖ ਅਤੇ ਦੁਸਟ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਉਸ ਸੰਘ ਵਿੱਚ "ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ" ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਉੱਤਰੀ ਦਸ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੀਰੀਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਆਹਾਜ਼ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਜ਼ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਉਹ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਬਚਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯਿਰਮਿਆਹ ਨੇ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਖਾਧੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਹਰਖ ਸੀ, ਅਤੇ ਯੋਏਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਕਦੇ ਲੱਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਆਹਾਜ਼, ਲਾਓਦਿਕਿਆਈ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਝੂਠੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਸਾਇਆਹ ਦੇ ਸੱਚੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬਾੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਲੱਜਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਲੋਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਲੋਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਖਰੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਸ਼ਿਲੋਆਹ ਦਾ ਹੌਜ਼ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸਿਲੋਆਮ ਦੇ ਹੌਜ਼ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀ ਜਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ।" ਮਸੀਹ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਲਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ "ਭੇਜ" ਸਕੇ। ਯਸਾਯਾਹ ਅਤੇ ਆਹਾਜ਼ ਸ਼ਿਲੋਆਹ ਦੇ ਹੌਜ਼ ਕੋਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰੀਖਿਆ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸ਼ਿਲੋਆਹ ਦੇ ਹੌਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਸਾਯਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਰਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਰਮਲਯਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ? ਆਹਾਜ਼ ਦੇ ਜਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਲੋਆਹ ਦੇ ਜਲ ਜਾਂ ਅਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਜਲ। ਆਹਾਜ਼ ਉਸ ਗਠਜੋੜ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਜੋ ਰਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਰਮਲਯਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਆਂ-ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਹੌਲੇ-ਹੌਲੇ ਵਗਣ ਵਾਲੇ ਜਲ ਦੀ ਥਾਂ ਉਜਾੜ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਆਵਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੜ੍ਹ ਵਾਂਗ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਛਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਆਵਸਥਾ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਛਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਹਾਜ਼ ਉੱਤਰੀ ਦਸ ਕਬੀਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸੂਰੀਆ ਦੀ ਗਠਜੋੜ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸੁਨੇਹੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਨੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਂਝ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਇੱਕ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਹਾਜ਼ ਇੱਕ ਲਾਓਦਿਕਿਆਈ ਦਾ। ਮਸੀਹ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਲੋਆਮ ਦੇ ਕੁੰਡ ਉੱਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਜੋ ਇੱਕ ਲਾਓਦਿਕਿਆਈ ਸੀ, ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਉਥੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, "ਗੁਰੂ ਜੀ, ਪਾਪ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ—ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ—ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਜੰਮਿਆ?"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਨਾ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਇਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ; ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਜਦ ਤੱਕ ਦਿਨ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ; ਰਾਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਜੇਤੂ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਬੁੱਕ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਬਣਾਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਾ, ਸੀਲੇਆਮ ਦੇ ਹੌਜ਼ ਵਿੱਚ ਧੋ ਲੈ, (ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ।) ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਗਿਆ, ਧੋਤਿਆ, ਅਤੇ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ ਵਾਪਸ ਆਇਆ।

ਇਸ ਲਈ ਪੜ੍ਹੇਸੀਆਂ ਨੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਨਾ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ, ਕੀ ਇਹ ਓਹੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਬੈਠ ਕੇ ਭਿੱਖ ਮੰਗਦਾ ਸੀ? ਕੁਝ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਓਹੀ ਹੈ; ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਉਸ ਵਰਗਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਿਵੇਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ?

ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਗੁੰਧ ਕੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਸੀਲੇਆਮ ਦੇ ਹੌਜ਼ ਕੋਲ ਜਾ ਅਤੇ ਧੋ ਲੈ; ਤਾਂ ਮੈਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧੋਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਆ ਗਈ। ਯੂਹੰਨਾ 9:1-11।

ਅੰਨਾ ਮਨੁੱਖ, ਮੁਰਖ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਕੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀਲੇਆਮ ਦੇ ਕੁੰਡ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇਗਾ ਜਾਂ ਅਸੂਰ ਦੇ ਸੇਲਾਬ ਉੱਤੇ। ਅੰਨਾ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਹਾਜ਼ ਧਨਵਾਨ ਹੈ, ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ। ਆਹਾਜ਼ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਕੁੰਡ ਉੱਤੇ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਨਾ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਲ ਜੋ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਤੋਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਜਲ ਜੋ ਅਸੂਰ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹੀ ਪਰਖ ਹਨ।

ਇੱਕ ਹੌਜ਼ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਾਣੀ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੌਜ਼ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਭ "ਪਾਣੀਆਂ"—ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ—ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਂ, ਦਰਿਆ, ਛੋਟੇ ਨਾਲੇ, ਸਮੁੰਦਰ, ਮਹਾਸਾਗਰ, ਝੀਲਾਂ, ਮੀਂਹ ਅਤੇ ਓਸ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਮੀਂਹ ਦਾ ਹੌਜ਼ ਉਸ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਪਰਲੇ ਹੌਜ਼ ਤੋਂ ਵਗਦਾ ਹੈ। ਹੌਜ਼ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਮੀਂਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਹਾਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੌਲੇ-ਹੌਲੇ ਵਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅੰਨਾ ਮਨੁੱਖ ਹੌਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਿਵਯਤਾ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ "ਬੁੱਕ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ, ਜੋ ਉਸ ਸੰਯੋਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਅਤਿਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮਿੱਟੀ ਬਣਾਈ। ਉਸ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਲਹਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਵਤਾਈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ। ਦੇਵਤਾਈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਇਸ ਸੰਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ 1888 ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਤੱਕ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੌਜ਼ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਧੋਣਾ ਹੈ।

ਸਭ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤੋਂ ਘਾਟ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ। ਯਿਸੂ ਉਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਟਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਨੁੱਖ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ," ਉਹ ਝੰਡਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਵੱਲ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਝੰਡਾ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿਵਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਣਾ ਸੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਲੇਪ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ), ਅਤੇ ਉਸ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਜਿੱਤ-ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਵਲ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨੁਸਖੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਨੁਸਖਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਾ ਕੇ ਧੋ ਲਏ। ਜਦੋਂ

ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਣ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਰਹੀ; ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਇਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ। ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੁਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਏ ਮੁਰਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਚਮਗਾਦੜ ਵਾਂਗ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਦਲ ਦੇਵੇ। ਉਸ ਦਾ ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਅਸਲ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹ ਫੁਕਿਆ। ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ। ਆਦਮ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਉਸ ਦਾ ਸਾਹ ਸੀ, ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਉਹ ਪਾਣੀ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਨਾਲ ਇਹ ਇੱਕ ਇਕੱਠ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਹ ਨੂੰ ਰਚਿਆ। ਫਿਰ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਦੇਹ ਉੱਤੇ ਫੁਕਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ।

ਜਦੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਮਨੁੱਖ ਅਜੇ ਵੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੀ ਸੀ, ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਲਈ ਉਚਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਿਛੋਕੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ” ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੇਖਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ” ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਲਾਕੀ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਏਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਬਾਲਕ ਪਾਪੀ ਠਹਿਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਫੇਰੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਣ। ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ—ਕੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਮਨੁੱਖ ਬਦਲ ਕੇ ਇੱਕ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹੀ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਖੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਨ੍ਹਾ ਮਨੁੱਖ ਆਖਰੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੀਜੀ ਹਨ। ਉਸ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਿਲੇਆਮ ਦੇ ਕੁੰਡ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਕੁੰਡ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਮਲਾਕੀ ਦਾ ਇਲਿਆਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਜਿਸ ਕੰਮ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦਿਹਾੜੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਰਾਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵੱਲ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਯਾਜਕੀ ਵਸਤੂ ਉਤਾਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ੇਧ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੁੰਮ ਹੋਏਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਹੋਏਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ-ਕਾਲ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਰਾਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਰਪਾ-ਕਾਲ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ

ਦੀ ਉੱਧਾਰ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਆ; ਫਿਰ ਮਲਹਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਗਾਇਆ; ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਕੰਮ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਕਰਨਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਤਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮੁੜ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹੇ ਲਾਓਦੀਕੀਏ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਇੱਕ ਫਿਲਾਦੈਲਫੀਆਈ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਰੂਪਾਂਤਰਨ-ਅਵਧੀ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ 1856 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1863 ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਉਹ ਅਵਧੀ ਗੇਹੁੰ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਦੀ ਵੱਖਰੀਕਰਨ, ਅਤੇ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਨ੍ਹਾ ਮਨੁੱਖ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਲੋਕ-ਧਿਆਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਗਿਆ—ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੈਲਫੀਆਈ ਹੋ ਗਿਆ। ਅੰਨ੍ਹਾ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਉਹ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁੱਕ ਕੇ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਯਿਸੂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਖੁੱਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁੱਕ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੰਕਟ”

“ਅਸੀਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਚੂਕ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਸਭ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਦਇਆ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸੌਦਿਆਂ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹਿਸਾਬ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੱਦ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਠਹਿਰਾਈ ਹੈ, ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਹਿਸਾਬ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਦਿਵਿਆ ਧੀਰਜ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਓਰੋਂ ਦਇਆ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।”

“ਨਬੀ ਨੇ, ਯੁਗਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਯੁਗ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਅਦੁੱਤੀ ਦਇਆਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੋਣਵੀਆਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਵਧਦਾ ਹੋਇਆ ਅਹੰਕਾਰ, ਲੋਭ, ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਵਗਿਆਨਾ, ਅਤੇ ਨੀਚ ਕ੍ਰਿਤਘਨਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।”

ਉਹ ਦਿਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਾਹਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਵਤੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਣਗੇ; ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀ ਹਰ ਹਵਾ ਵੱਗਦੀ ਫਿਰੇਗੀ; ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ।

“ਸੱਚੀ ਧਰਮਨਿਸ਼ਠਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਰਬਵਿਆਪੀ ਤਿਰਸਕਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਜੀਵੰਤ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਉਸ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਗੁਆ ਬੈਠਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਦਿਵਯ ਬਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਤੀ ਅਨਾਦਰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ-ਤਿਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਭੇਦ-ਰੇਖਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਇੱਕ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤਿਰਸਕਾਰ ਵਧਦਾ ਹੈ।”

“ਮਹਾਨ 'ਮੈਂ ਹਾਂ' ਆਪਣੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਠਹਿਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਧੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੂਫ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਭੂਚਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖਤਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਰਥਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।”

“ਅਸੀਂ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਦਹਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਉੱਧਾਰਕ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੇ ਸਨ: ‘ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣੋਗੇ,’ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। ‘ਕੌਮ ਕੌਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠੇਗੀ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ; ਅਤੇ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕੱਲ੍ਹਾਂ, ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਭੂਚਾਲ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹਨ।’ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਵੇਲੇ ਅੰਸ਼ਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਤਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।”

“ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਕੀ ਸਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਜੋਂ ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਲਈ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਭੈ ਨਾਲ ਢਹਿ ਜਾਂਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਿਲਾਈ ਜਾਂਦੀ, ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਗੱਜਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਉੱਫਾਨ ਨਾਲ ਕੰਬਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਪ ਦੇ ਕਟੋਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਵੇਖੇ, ਅਤੇ ਮਹਾਂਮਾਰੀ, ਅਕਾਲ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਤੂਫਾਨ, ਅੰਧੀਆਂ, ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਪਤੀਆਂ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਗਿਆਨ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਘਣੇ ਹੁੰਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਿਕਟ ਆਗਮਨ ਦੀ ਸੂਚੇਤਨਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਕਾਰਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹੀ ਕਾਰਣ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਉਹ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਜੋ ਚਾਰ ਪਵਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤਦ ਤੱਕ ਨਾ ਵਗਣ ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਨਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪਵਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰਕ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਐਸਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਕਲਮ ਚਿੱਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।”

“ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਗੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਮਹਾਨ ਆਪਾਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰਨ। ਯਸਾਯਾਹ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਘਟ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਕਿੰਨਾ ਨੇੜਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਹਨ। ਸੰਸਾਰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਹਿਮਾ-ਮਈ ਮਹਾਨਤਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧੀਨ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਰੱਖਦੀ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤੂਫਾਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਨਾ ਰਹਿਣ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਸੰਕਟ ਦੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਸਰਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨਿਸ਼ਕ੍ਰਿਯ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਗੰਭੀਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ, ਅਡੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਗੌਣ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣ ਦੇਈਏ।”

“ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦਇਆ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਨਸਾਫ਼। ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਚਲਹੇੜੀ ਹੁਣ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਗੂ ਅਸਲ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਚਲਹੇੜੀ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਧਾਰਾ ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ ਵਹਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਰਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਹਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੋਲੇਗੀ, ਤਦੋਂ ਇਹ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਕਰਤੱਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਆਸੰਨ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਅਸਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਰੋਧ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਬੀ ਆਖਦਾ ਹੈ,

‘ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ।’

“ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਸੌਟੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਖਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ, ਵੱਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਅਡੋਲਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਮਹਿਮਾਪੂਰਵਕ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਗਦਾ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜੀਵ ਵੈਰੀ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸੇਗਾ। ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਸਾਡੇ ਕੁਸ਼ਲ-ਮੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਸਾਡੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗੁਪਤ, ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ‘ਨਾ ਬਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ।’ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਜ ਵੀ ਉਤਨਾ ਹੀ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਯਤਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਸੰਪੰਨ ਕਰੇ। ਅਸੀਂ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਯਿਸੂ ਅੱਗੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮਰਪਣ ਰਾਹੀਂ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰਾਂਗੇ।”

“ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਦਇਆ ਅਜੇ ਵੀ ਠਹਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਅਨੰਤਕਾਲ ਲਈ ਪੂਰਨ ਤਿਆਰੀ ਕਰੀਏ।” Southern Watchman, December 25, 1906.